

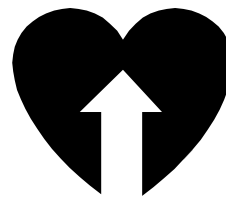
Secțiunea 2

Transformarea inimii liderului

Bazele unei vieți de mentorare

Inima unui lider care progresează

Este necesară o transformare continuă în înțelegerea și practicarea conducerii eficiente

Ca ființe umane, noi toți avem o înclinație păcătoasă de a ne focaliza asupra propriului eu, de a depinde de noi înșine, de a ne mândri cu propriile noastre abilități și realizări și de a ne complăce în starea aceasta. Biblia numește această centrare în sine “carne” (fire pământească), în ea avându-și rădăcina tot felul de conflicte, tulburări și răutăți. Dumnezeu a asigurat copiilor Săi mijlocul de a avea o victorie continuă asupra “carnii” prin Duhul Sfânt (Galateni 5:16-25 / Romani 8:1-13), dar, fără o dependență voită și constantă de Duhul Sfânt, înclinația aceasta păcătoasă va rodi inevitabil.

S-ar părea că liderii au propriul lor fel de “carne”. Indiferent de cultură, limbă sau denominație, liderii creștini par să împărtășească înclinații păcătoase similare – control, putere, ipocrizii și mândrie. S-ar părea că liderii de peste tot sunt hotărâți să se protejeze de critică prin încercarea de a fi competenți desăvârșiți în toate domeniile vieții. Liderii nu depind în mod natural de ceilalți, nu reușesc să renunțe la putere și să se bucure de succesul altora. Mulți lideri tind să fie complet dependenți de muncă. Mulți se izolează de restul lumii.

A fi un lider după modelul Domnului Isus Hristos implică umblarea prin puterea Duhului Sfânt. Implică, de asemenea, un proces de o viață, în a fi transformat în înțelegerea și practicarea conducerii. Această transformare ține toată viața pentru că este parte a procesului de sfințire care nu se va sfârși până nu vom vedea pe Domnul Isus față în față (1 Ioan 3:1-2). Ține toată viața de asemenea, pentru că noi vom avea întotdeauna nevoie să pătrundem mai adânc în cunoașterea, înțelegerea și practicarea conducerii după modelul lui Hristos.

Dezvoltarea unei înțelegeri fundamentale a conducerii biblice și începerea procesului de transformare în a fi un astfel de lider este esențială pentru a deveni un mentor de lungă durată. Dar, la intrarea în acest proces atât de important, există un avertisment:

Acesta NU este doar un simplu proces informațional. Este un proces transformățional, și transformarea caracterului nostru costă.

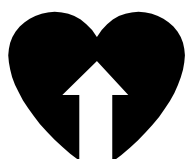

Nu strigă înțelepciunea, și nu-și înalță priceperea glasul?

Primiți mai degrabă învățăturile mele decât argintul, și mai degrabă știința decât aurul scump. Căci înțelepciunea prețuiește mai mult decât mărgăritarele, și nici un lucru de preț nu se poate asemui cu ea.

Ascultați învățătura, ca să vă faceți înțelepți, și nu lepădați sfatul meu. Ferice de omul care m-ascultă, care veghează zilnic la porțile mele, și păzește pragul ușii mele. Căci cel ce mă găsește, găsește viața, și capătă bunăvoința Domnului. Dar cel ce păcătuiește împotriva mea își vatamă sufletul său; toți cei ce mă urăsc pe mine, iubesc moartea.”

Proverbe 8

Scopul transformării noastre ca lideri

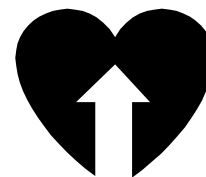
Cum este un lider asemenea lui Hristos? Care sunt trăsăturile esențiale?

Deși tabelul următor nu este exhaustiv, el însumează câteva din caracteristicile esențiale ale liderului creștin cu adevărat eficient și, de asemenea, tendințele păcătoase de bază care trebuie confruntate pentru a deveni acest tip de lider.

Trecerea de la La . . .
<p>Focalizare instituțională Crezând și acționând ca și cum Dumnezeu este la lucru în primul rând prin grupul meu, organizația mea, lucrarea mea sau prin mine însumi; crezând și acționând ca și cum alți creștini sunt cumva “mai prejos” decât mine și asociații mei</p>	<p>Focalizare pe Împărăție Să ai o viziune personală, cuprinzătoare și holistică asupra Împărăției lui Dumnezeu și o perspectivă care urmărește Gloria lui Hristos și promovarea Împărăției Lui, ”precum în cer așa și pe pământ”</p>
<p>Legalism Conducere bazată pe o încredere în sine lumească, pe abilități și puncte tari personale și pe evaluări cuantificabile; conducere care produce competitivitate, atitudini critice și mândrie</p>	<p>Har Conducere bazată pe lucrarea înfăptuită de Hristos; trăire și conducere prin credință și în umilință, deschidere, zdrobire, disponibilitate de a învăța și generozitate</p>
<p>Conducere pozițională Conducere bazată, în primul rând, pe poziția organizatorică, putere, influență politică, control și / sau autoritate ce decurg din poziția ocupată</p>	<p>Conducere prin slujire Conducerea & influențarea altora prin relații autentice, integritate și o reală atitudine de slujire; dăruire de sine pentru împlinirea nevoilor altora după modelul și prin puterea lui Hristos</p>
<p>Conducere de unul singur Încercarea de a fi / deveni competent în toate domeniile de responsabilitate ale conducerii; trăirea ca lider stresat, izolat și distant în relații</p>	<p>Conducerea în echipă Dezvoltarea și zidirea relațiilor autentice; conducere ca parte a echipei; influențarea altora, asumându-ți vulnerabilitatea; responsabilitate, delegare & împuternicire</p>
<p>Creștere accidentală Limitarea creșterii conducerii la un număr mic de lideri aflați în anumite poziții ; dezvoltarea conducerii are loc numai “din întâmplare”, bazându-se numai pe un program de dezvoltare a conducerii</p>	<p>Multiplicare intențională Multiplicarea creșterii cantitative și calitative a unui număr de lideri de calitate, prin mentorarea intenționată, lideri capabili să continue și să extindă lucrarea, dincolo de abilitățile și oportunitățile personale</p>

Dinamica procesului de transformare

Cum poate fi o persoană transformată adânc și profund?
Aceste opt componente sunt esențiale procesului de transformare după chipul lui Hristos

“Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului, și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”

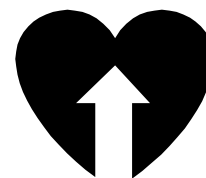
- 2 Corinteni 3:18

- **Rugăciunea:** Transformarea reală este imposibilă fără Dumnezeu. Trebuie să ne rugăm pentru transformarea vieților noastre și pentru transformarea altora și avem nevoie de rugăciunile altora pentru noi. Transformarea este lucrarea lui Dumnezeu prin Duhul Lui - Romani 8:28-29.
- **A-L întâlni pe Dumnezeu:** Prin închinare și disciplinele spirituale, noi răspundem dorinței lui Dumnezeu după o relație intimă— căutându-L pe El, urmărind să devenim ca El (Filipeni 3:7-12), învățând să ne bucurăm și să ne odihnim în iubirea lui Hristos pentru noi, învățând să practicăm ‘prezența’ Lui, și ‘predicându-ne Evanghelia’ nouă înșine. Căutarea și cunoașterea lui Hristos sunt esențiale procesului de transformare - Efeseni 3:14-19 și 2 Corinteni 3:18.
- **Acceptarea zdrobirii personale:** Doar prin ‘darul durerii’ de la Dumnezeu, putem fi vindecați de mândria și propria noastră suficiență, devenind gata să creștem și îngăduindu-I să ne schimbe - 2Corinteni 4:7-12.
- **Studierea Scripturii (în mod special a Evangheliilor):** Nu există schimbare a vieții care să dureze fără auzirea, înțelegerea, acceptarea și aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu pentru situațiile reale de viață - Evrei 4:12-13.
- **Experimentarea părtășiei Nou Testamentale:** Toți avem nevoie de comunitate, un loc sigur al relaționării, care încurajează creșterea prin asumarea sinceră a vulnerabilității, responsabilitate, îndurare & slujire reciprocă -Romani15:1-7,14.
- **Urmarea exemplelor autentice :** Transformarea reală este adesea mai mult “prinsă” (“furată”) decât învățată. Avem nevoie să petrecem timp cu alții care sunt deja pe calea dezvoltării unui caracter și stil de viață cu adevărat asemenea lui Hristos. Avem nevoie să le auzim experiențele, bătăliile și succesele și să le urmăm exemplul - *Evrei 13:7*.
- **Slujirea prin puterea Duhului:** Suntem transformați în măsura în care intrăm prin credință în viața pe care Hristos ne-a poruncit-o – căutând neprihănirea și sfințirea în timp ce îi slujim pe alții - *Romani 6:12-14*.
- **Continuarea procesului în timp:** Maturizarea cere timp. Duhul Sfânt supraveghează procesul de creștere pe măsură ce noi urmărim aceste dinamici de-a lungul timpului - *1 Ioan 3:1-2*.

Creșterea reală din interior spre exterior poate începe să se realizeze când creăm un cadru de mentorare / lucrare care încurajează în mod activ aceste elemente esențiale.

Foaie de evaluare a conducerii #1:

De la zidirea împărăției mele la zidirea Împărăției lui Dumnezeu

“... Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui, și toate aceste lucruri vi se vor da pe deasupra.”

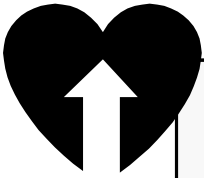
Un lider care este transformat de Isus Hristos este acela care ... se focalizează pe trecerea de la zidirea propriei lui împărății – promovarea lui însuși, a grupului lui, a organizației sau lucrării lui – la zidirea Împărăției lui Dumnezeu — căutarea gloriei și promovării Împărăției lui Dumnezeu într-un mod care să atingă toate domeniile vieții și ale culturii.

În a deveni un lider care zidește Împărăția lui Dumnezeu sunt implicate cel puțin cinci dimensiuni:

- Creșterea în înțelegerea **caracteristicilor Împărăției lui Dumnezeu** — și hotărârea de a vedea aceste caracteristici dezvoltându-se în viața mea, lucrarea și comunitatea mea
- O înțelegere crescândă a **scopului Împărăției lui Dumnezeu** — și hotărârea de a vedea tot mai mult viața mea și lumea mea adusă sub conducerea și autoritatea Lui
- O acceptare și supunere personală crescândă față de **Suveranitatea și autoritatea lui Dumnezeu** în viața mea – și o hotărâre fermă de a-L urma pe El ca Rege și Domn
- Un entuziasm crescând pentru **lucrarea lui Dumnezeu în alții**— și o dorință de a lucra în unitate cu alții care îl slujesc pe Hristos
- Creșterea în supunere față de **chemarea și locul meu în Împărăția lui Dumnezeu** — și smerenia de a trăi în cadrul limitelor pe care Dumnezeu le-a fixat pentru viața și slujirea mea

Tragica poveste a regelui Saul, un lider care își zidește propria lui împărăție, nu pe a lui Dumnezeu

- **Un început excelent: 1 Samuel 10-11**
- **Falimentând la testare: 1 Samuel 13**
Context: 1 Samuel 10:8

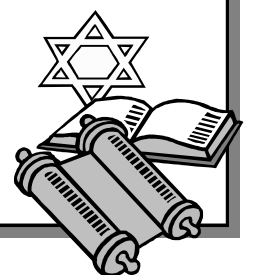

Un altfel de rege: Povestea lui David

- Dovezi timpurii ale unei inimi dedicate lui Dumnezeu
- Răspunsul lui David pentru Saul: 1 Samuel 26:9-11, 21-25
- Punctul culminant: 2 Samuel 5:12
- Retrospectivă: dorința cea mai mare a lui David — o moștenire fizică
- Răspunsul lui Dumnezeu
- Răspunsul lui David

Lecții de viață de la acești doi regi:

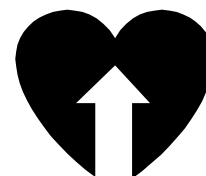
Ce înseamnă să zidești Împărăția lui Dumnezeu și nu împărăția ta?

Fișă de evaluare #2:

De la legalism la har

"... nu mai sunteți sub lege ci sub har."

Un lider care este transformat de Isus Hristos este cel care ... în mod progresiv și personal este înlănțuit de puterea și frumusețea Evangheliei; a experimentat zdrobirea, harul și îndurarea; caracterul lui este modelat de dragostea uimitoare a lui Dumnezeu.

Conducerea bazată pe har implică...

- O înțelegere personală crescândă a dragostei, îndurării și harului dat în Isus Hristos – și o inimă care este captivată și stăpânită de Evanghelie
- O autentică "sărăcie în duh" la rădăcina înțelegerii vieții și lucrării — o umilință fundamentală, care este întreținută prin zdrobire
- O înțelegere crescândă a dragostei lui Dumnezeu în Hristos — și o atitudine corespunzătoare, plină de milă și îndurare față de alții
- O înțelegere crescândă a trăirii practice în neprihănire, ca răspuns la harul lui Dumnezeu — și o viață și lucrare care promovează neprihănirea izvorâtă din har
- O dedicare în a dezvolta lucrări care, în mod constant, comunică și practică harul, și nu legalismul

O slujire bazată pe har

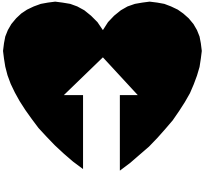
- *"Legalismul nu este nimic altceva decât calea liderului de a evita suferința."*
- Gene Edwards, [A Tale of 3 Kings](#)
- *"Dacă nu vedem harul lui Dumnezeu, nu vom capitula niciodată în fața voinței și dragostei Lui. Cel mult, îi vom oferi o ascultare bazată pe frică."*
- David Benner, [Sacred Companions](#)
- *"Există două căi diferite prin care putem menține standardul moral. În primul caz, trebuie să ne încredem în Duhul Sfânt pentru călăuzire spre acel standard divin de moralitate, în al doilea, să ne încredem în puterile noastre de control și direcționare"*
- Roland Allen, [The Spontaneous Expansion of the Church](#)

La ce te gândești când auzi cuvântul "har"?

- O scurtă rugăciune înainte de masă?
- Definiția standard: "Darul nemeritat al lui Dumnezeu"?
- Modul în care este iertat un păcătos când se întoarce la Hristos?
- Soluția lui Dumnezeu pentru oamenii păcătoși pentru a ajunge în cer?

Toate acestea sunt adevărate.

Dar când auzi cuvântul "har", te gândești la modul în care te tratează Dumnezeu chiar acum?

Majoritatea creștinilor sunt copleșiți de “har” când se convertesc și tânjesc după ziua în care harul îi va duce în prezența lui Dumnezeu în ceruri. Dar, pentru mulți credincioși, “harul” se oprește aici și ajung să simtă că, de-acum înainte, în această viață, între convertire și cer, relația lor cu Dumnezeu trebuie să fie în concordanță cu Legea.

Totuși, apostolul Pavel scria: “*nu mai sunteți sub lege, ci sub har.*” (Romani 6:14)

În Galateni 2:21-3:5, Pavel pledează pentru libertatea pe care Evanghelia o aducea noilor credincioși din Asia Mică. El văzuse bucuria și entuziasmul acelor bărbați și femei când fuseseră eliberați de încercarea inutilă de a se “ridica” la nivelul neprihănirii desăvârșite a lui Dumnezeu și au acceptat jertfa lui Hristos în locul lor. Totuși, el i-a văzut cum, treptat, au pierdut acel sentiment al libertății, pe măsură ce învățătorii legaliști le-au spus că trebuie să câștige acceptarea și dragostea lui Dumnezeu prin performanțele lor spirituale.

Oriunde este predicată Evanghelia, vor fi din aceia care vor încerca să ne spună că a ne încrede în harul lui Dumnezeu nu este de ajuns, că trebuie să fim suficient de buni în comportamentul nostru pentru a fi acceptați de Dumnezeu. Aceasta ne conduce înapoi la Vechiul Testament, la un mod de **relaționare cu Dumnezeu** care se bazează pe frică, nesiguranță, mândrie și fapte moarte. Ne conduce, de asemenea, la **tratarea altora** într-un mod care este lipsit de dragoste, plin de judecată, competitivitate și răceală. **În lucrările noastre**, ne conduce la focalizarea pe performanțe, liste de fapte acceptabile și retragerea iubirii și acceptării până ce ceilalți nu fac ceea ce dorim noi să facă. Putem arăta foarte spirituali în timp ce facem acestea, dar, și fariseii din zilele Domnului Isus arătau foarte spirituali.

Unde se află inima ta? Este creștinismul tău bazat în primul rând pe propria ta ascultare? Ești obsedat să faci tot mai mult și mai mult pentru Dumnezeu, dar simți că, pe măsură ce încerci tot mai greu, Dumnezeu se îndepărtează tot mai mult de tine? Încerci să-ți maschezi păcatul prin citirea Bibliei, mai multă rugăciune și mai multă lucrare? Mai este Evanghelia o “veste bună” pentru tine -sau ți-ai pierdut bucuria pe care ai avut-o în acele prime săptămâni când ai devenit creștin?

Să citim mărturia unui bărbat despre modul în care înțelegerea harului lui Dumnezeu i-a schimbat viața:

A fost o zi pentru mine, când întreaga mea viață a căzut – când edificiul pe care îl înălțasem cu sânguință de-a lungul multor ani s-a prăbușit ca un castel din cărți de joc. Mă născusem într-o familie de creștini, educat cu grijă în școli creștine, înconjurat de un mediu creștin și îmbogățit de mulți profesori și prieteni creștini. Am făcut devreme mărturisirea de credință și am crescut an după an în cunoștință și învățatură creștină. Mi-am dedicat viața lui Hristos, am primit excelentă pregătire creștină într-un bun colegiu biblic și am fost însărcinat ca misionar în Tailanda de către un bord de misiune respectabil. Viața părea minunată, Atât cât îmi stătuse în puteri, mersesem tot drumul împreună cu Hristos și așteptam cu nerăbdare provocările și recompensele unei vieți de slujire misionară.

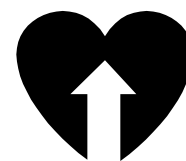
Și totuși ... după trei ani ca misionar în Tailanda, m-am trezit la capătul drumului. Am avut ceea ce ei numesc o cădere nervoasă și am devenit complet incapabil să merg mai departe. În schimb, a trebuit să mă întorc înapoi în Statele Unite cu coada între picioare, cum se spune. Toate speranțele și aspirațiile mele au fost zdrobite, și toate abilitățile dobândite de-a lungul anilor de pregătire au devenit inutile. Curând, m-am aflat în situația de a nu fi în stare să predic, să învăț, să citesc Biblia, să mă rog, incapabil să fac față celei mai mici provocări sau îndatoriri spirituale, fără amenințarea dezintegrării

personale. Nu mai eram de nici un folos lui Dumnezeu, soției mele, mie însumi, nimănui. Eram redus la zero absolut și, cumva trebuia să găsesc un mod de a o lua de la capăt și de a învăța să trăiesc din nou.

Nu este acum momentul să vorbesc despre cățărarea mea înceată înapoi spre viață, speranță și reîntregire; dar vreau să vă spun despre un anumit lucru care a fost crucial în acest proces – o nouă înțelegere și apreciere a harului lui Dumnezeu.

Nu că aș fi fost complet ignorant cu privire la harul lui Dumnezeu înainte. Crezusem întotdeauna în el și îl prețuisem ca fiind centrul credinței mele. Studiasem cu atenție învățăturile lui Pavel despre el, în mod special așa cum sunt dezvoltate în cărțile Romani și Galateni; predicasem și predasem frecvent aceste adevăruri. Dar, în același timp, la un nivel mai adânc, îmi trăisem cea mai mare parte a vieții cu un Dumnezeu legalist, lipsit de har. Doar când am început să înțeleg cât de profund trăisem la umbra acestui Dumnezeu și am început să realizez înțelesul acestui har la nivelul inimii, am fost în stare să încep să lucrez la a-mi găsi un drum spre o viață de mai mare libertate și împlinire. Datorită acestor experiențe, aș vrea să împărtășesc câteva din lucrurile pe care le-am învățat, astfel încât alți creștini să poată evita unele capcane și să găsească o nouă și roditoare cale de a trăi.”

- Joseph Cooke, Celebration of Grace

Întreabă-te care din aceste caracteristici ale harului ți se aplică ție?

Ești tu într-adevăr un slujitor / lucrător al harului?

1. *Au oamenii pe care îi slujești libertatea de a fi ceea ce sunt sau doar ceea ce te aștepți tu ca ei să fie?*
2. *Îi lași pe ceilalți să înainteze sau încerci să-i încetinești sau să-i controlezi?*
3. *Cum se simt oamenii în prezența ta, intimidați sau liberi?*
4. *Crești credincioși creativi, spontani sau captivi plini de teamă?*
5. *Îi încurajezi, ridici, aprobi, pe cei pe care îi slujești?*

Aceste cinci caracteristici sunt adevărate pentru cei care îi slujesc pe alții în har:

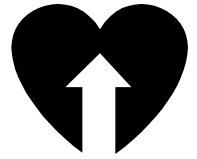
1. Generozitate cu posesiunile personale ... lipsa egoismului.
2. Încurajare în situațiile neobișnuite ... absența anticipării.
3. Viață dincolo de litera Legii... absența dogmatismului.
4. Libertate pentru o exprimare creativă ... absența așteptărilor.
5. Eliberarea de eșecurile trecute ... absența rușinii.

- from Chuck Swindoll, The Grace Awakening

Dar”, vei spune, “nu ar trebui să împlinim poruncile lui Dumnezeu și principiile Cuvântului Său? Nu ar trebui să-I plătim lui Dumnezeu prin slujirea și sacrificiile noastre?”

Și răspunsul la toate întrebările de felul acesta este ferm și pozitiv, “Da”. Consecința aici este vechea problemă cu trasul căruței înaintea calului. Este absolut sigur că suntem chemați să răspundem harului lui Dumnezeu cu ascultare, slujire și sacrificiu. Dar nu trebuie să le împlinim pentru a câștiga harul lui Dumnezeu, aprobarea LUI sau pentru a-L răsplăti încercând să echilibrăm balanța datoriilor. Facem toate acestea pentru că Dumnezeu ne iubește și ne acceptă așa cum suntem, pentru că, în mod liber, ne iartă și ne restaurează în familia Sa în ciuda faptului că nu merităm și nu suntem vrednici. Nu le facem pentru a-I câștiga dragostea, ci ca și recunoștință pentru Dragostea Lui. Nu pentru a-I merita harul, ci pentru a-I fi mulțumitori pentru el.

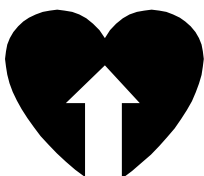
- David Seamands, Healing Grace

Cum ar fi lucrarea ta dacă ar fi bazată pe Noul Legământ al harului lui Dumnezeu?

- Lucrarea care se bazează pe har își asumă riscuri cu oamenii.
- Lucrarea care se bazează pe har dă oamenilor o a doua șansă.
- Lucrarea care se bazează pe har onorează Scriptura, deoarece onorează regulile lui Dumnezeu mai presus de cele ale omului.
- Lucrarea care se bazează pe har vede diferența dintre zonele alb - și - negru și acceptă că există și zone gri.
- Lucrarea care se bazează pe har încurajează oamenii să se maturizeze, să devină înțelepți în luarea deciziilor, și nu să facă în mod automat doar ceea ce liderii lor le cer – chiar dacă acest lucru poate fi amenințator pentru lideri.
- Lucrarea care se bazează pe har motivează oamenii prin dragoste și mulțumire, în timp ce Legea motivează prin frică și control, amenințând cu retragerea dragostei și bunăvoinței.

Cum s-ar schimba lucrurile în viața și lucrarea ta dacă ai deveni un lider slujitor ce se bazează pe har? (Scrie-ți gândurile mai jos.)

Zdrobirea personală și lucrarea

Zdrobirea personală este fundamentală în înțelegerea și experimentarea adâncimilor harului lui Dumnezeu în Isus Hristos și în toate dimensiunile Evangheliei. Doar când începem să fim vindecați de mândrie, de pretenția noastră de dreptate și automulțumire, dorința de a conduce și controla, abia atunci experimentăm acceptarea și dragostea deplină a lui Dumnezeu și putem începe să bem din fântâna bogată, infinită a harului într-un mod care transformă.

Experimentarea zdrobirii este un proces care durează toată viața. În ordine cronologică, Pavel se referă la el însuși ca fiind:

1. Ultimul dintre apostoli (1Corinteni 15:9)
2. Cel mai neînsemnat din poporul lui Dumnezeu (Efeseni 3:8)
3. Cel mai mare dintre păcătoși (1Timotei 1:15)

Ceva s-a întâmplat în percepția de sine a lui Pavel, pe măsură ce a crescut în maturitate, în eficiența slujirii și asemănarea cu Hristos!

Prin definiție, zdrobirea nu este ceva ce putem face noi. Nu se realizează ca rezultat al participării la un seminar. Noi nu putem crea circumstanțele care să ne frângă: dacă am fi în control, nu ar mai fi vorba despre zdrobire.

Zdrobirea este ceva ce ni se întâmplă în mijlocul evenimentelor hotărâte de Dumnezeu. Evenimentele se desfășoară și zdrobirea are loc sau nu, ca rezultat al răspunsului nostru la ele.

Ce putem învăța despre zdrobire din Scripturi? Din povestirile vieților oamenilor lui Dumnezeu? Unul de la altul? Din viețile noastre? Cum răspundem vieții într-un mod care să deschidă ușa frumuseții și realității harului lui Dumnezeu?

De pildă, fraților, uitați-vă la voi care ați fost chemați: printre voi nu sunt mulți înțelepți în felul lumii, nici mulți puternici, nici mulți de neam ales. Dar Dumnezeu a ales lucrurile bune ale lumii, ca să facă de rușine pe cele înțelepte. Dumnezeu a ales lucrurile slabe ale lumii, ca să facă de rușine pe cele tari. Și Dumnezeu a ales lucrurile josnice ale lumii, și lucrurile disprețuite, ba încă lucrurile care nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt; pentru ca nimeni să nu se laude înaintea lui Dumnezeu. Și voi, prin El, sunteți în Hristos Isus. El a fost făcut de Dumnezeu pentru noi înțelepciune, neprihănire, sfințire și răscumpărare, pentru ca, după cum este scris: „Cine se laudă, să se laude în Domnul.”

1 Corinteni 1: 26-31

Ferice de cei săraci în duh, căci a lor este Împărăția cerurilor!

Ferice de cei ce plâng, căci ei vor fi mângâiați!

Ferice de cei blânzi, căci ei vor moșteni pământul!

Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!

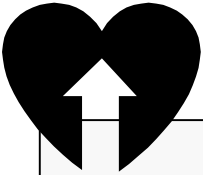
Ferice de cei milostivi, căci ei vor avea parte de milă!

Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu!

Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!

Ferice de cei prigoniți din pricina neprihănirii, căci a lor este Împărăția cerurilor!

- Matei 5:3-10

**Zdrobirea și lucrarea,
continuare . . .**

Mărturia lui Pavel descoperită în 2 Corinteni

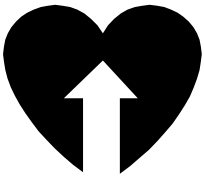
- Lupta deschisă cu corinteni
- Lupta interioară a lui Pavel
- Uimitoarea libertate și vulnerabilitate a lui Pavel
- Marea încredere a lui Pavel în harul lui Dumnezeu

- Declarația profundă a lui Pavel:
2 Corinteni 4:7

Principiul:

***„Harul Meu îți este de ajuns;
căci puterea Mea în slăbiciune este
făcută desăvârșită.”
Deci mă voi lăuda mult mai bucuros
cu slăbiciunile mele, pentru ca
puterea lui Hristos să rămână în
mine. ... căci când sunt slab, atunci
sunt tare.”***

2 Corinteni 12:9-10

- Mai multe dezvăluri personale: 2 Corinteni 9-11

- Punctul de turnură: 2 Corinteni 11 și Fapte 9

Puterea propriei tale povestiri

S-ar părea că multor oameni din Scriptură nu li se dă șansa să-și ascundă sau să-și descopere zdrobirea. Dumnezeu scrie pe larg povestirea vieții lor în Cuvântul Său pentru ca noi să putem vedea și, ca rezultat, acești oameni nu se pot ascunde în spatele unui paravan de control sau abilitate. David, Petru, Iacov, Ioan Marcu au fost mari oameni ai lui Dumnezeu, Totuși ei au falimentat în momente cheie din viața lor, și viața lor ne este expusă pentru ca toți să putem citi.

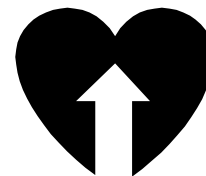
Pe de altă parte, Pavel nu a fost obligat să destăinuie detaliile intime ale luptelor și eșecurilor lui; însă, el o face.

- Care este riscul pe care și l-a asumat prin a fi transparent?
- De ce crezi că a făcut-o?
- Ce valoare a avut aceasta pentru corinteni?
- Care este beneficiul pentru noi, astăzi?
- Care a fost baza siguranței lui, care i-a permis să fie atât de cinstit?
- Care este puterea în povestea propriei tale zdrobiri? Ai împărtășit vreodată în mod deschis cu cineva despre aceasta? Dacă da, care a fost rezultatul? Dacă nu, de ce nu?
- Dar despre povestea altora? Când alții sunt transparenți cu privire la luptele lor, crezi că este un lucru înțelept sau neînțelept? Ce impact a avut asupra ta?
- Care este rolul pe care zdrobirea îl joacă în mentorare?

Fișă de evaluare a conducerii #3:

De la Putere la Conducere Slujitoare

“... oricine vrea să fie mare în mijlocul vostru, trebuie să fie slujitorul tuturor.”

Un lider care este transformat de Isus Hristos este unul... a cărui influență și impact nu sunt determinate de poziție, putere sau control, ci este unul care influențează și are impact asupra altora slujindu-i în puterea lui Hristos.

În puterea Duhului Sfânt, un lider slujitor urmează modelul de conducere complet diferit al Domnului Isus Hristos.

- **Întâmpinarea adevăratelor nevoi ale altora** într-un mod care să întărească înțelegerea și experimentarea harului, dragostei și adevărului lui Dumnezeu
- **Abordarea altora** dintr-o poziție de umilință, slăbiciune și dragoste, nu de putere și control
- Folosirea autorității și a poziției **pentru a-i sluji pe alții** și capacitarea lor pentru a fi eficienți
- **Focalizarea pe oameni și relații** — o reală purtare de grijă, zidirea de relații cu adevărat puternice, o dorință reală ca alții să fie imagini vii ale harului și gloriei lui Dumnezeu
- Slujire fără pretenția de a fi **recunoscut și răsplătit**, ci constrâns de dragostea și chemarea lui Dumnezeu— căutând aprobarea Lui, și nu a oamenilor
- Slujire plină de **sacrificiu**

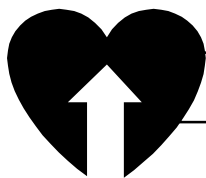
Isus fost un revoluționar, dar nu în sens politic, ci în învățătura lui despre conducere. Termenul “slujitor” are în general semnificația de prestigiu scăzut, puțin respect și puțină onoare. Majoritatea oamenilor nu se simt atrași de un asemenea rol lipsit de valoare. Cu toate acestea, când Isus a folosit acest termen, era un sinonim pentru măreție. Și aceasta a fost o idee revoluționară.”

- Oswald Sanders, Spiritual Leadership*

Exact așa cum Isus odată a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, El a schimbat bazele autorității spirituale. Autoritatea nu mai venea prin descendență sau asumarea ei. Sub Noul Legământ, baza autorității spirituale este evidența lucrării Duhului Sfânt într-un slujitor smerit...

Un lider nu poate pretinde ceea ce nu a câștigat. Și câștigarea autorității în planul lui Dumnezeu este bazată pe umilință—un duh zdrobit înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.”

- Stacy Rinehart, Upside Down: The Paradox of Servant Leadership

Devenind un lider slujitor , continuare. . .

În multe lucruri din viață devenim ce vedem. Avem tendința de a-i imita pe cei care sunt modele pentru noi. Le copiem stilul de a conduce, fie că este din "carne" (putere, intimidare, control crescut), sau din "Duh" (slujitor, orientat spre oameni, umil). Mai ales când suntem tineri, este dificil să evaluăm pe aceia care dețin autoritatea asupra noastră.

Ce stil de conducere a fost modelat de către acești oameni cu influență în viața ta? Alege un număr între 1 și 5...

Persoană	Putere	1	2	3	4	5	Slujitor
Tată		1	2	3	4	5	
Mamă		1	2	3	4	5	
Profesor		1	2	3	4	5	
Antrenor		1	2	3	4	5	
Pastor		1	2	3	4	5	
Șef		1	2	3	4	5	

Citește următoarele pasaje și notează ceea ce Dumnezeu caută la un lider:

- Marcu 10:42-44
- Ioan 13:1-5
- 2 Corinteni 2:17
- 2 Corinteni 3:1-3
- 2 Corinteni 4:1-2
- 1 Petru 5:1-4

Unul dintre cele mai rapide moduri de a vedea diferența dintre un lider slujitor și un lider care se slujește pe sine este modul în care reacționează la comentarii sau sugestii, pentru că una din cele mai mari temeri pe care le are un lider ce se slujește pe sine este aceea de a-și pierde poziția.

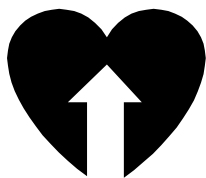
Liderii ce se slujesc pe sine își petrec cea mai mare parte a timpului protejându-și poziția. Dacă ai sugestii de făcut, cum vor reacționa de obicei? Negativ. Ei cred că sugestiile tale înseamnă că nu-ți mai dorești conducerea lor.

Liderii slujitori, pe de altă parte, privesc conducerea ca pe un act de slujire. Ei acceptă și încurajează sugestiile altora, privindu-le ca pe o sursă de informații utile asupra modului în care pot asigura o slujire mai bună.

Un alt mod de a deosebi un lider care se slujește pe sine de un lider slujitor, este felul în care acesta se ocupă de cel ce îl va urma în slujire.

Liderii care se slujesc pe sine sunt dependenți de putere, recunoaștere din partea altora și se tem de pierderea poziției, nu doresc să petreacă timp sau efort în pregătirea de oameni care să-i înlocuiască."

- Ken Blanchard and
Phil Hodges,
The Servant Leader

Punct de verificare a siguranței

A fi un adevărat lider care slujește presupune întotdeauna un element major – siguranță de sine. Liderii ce au siguranță de sine sunt capabili să clădească încredere în alții dar, fără încredere în tine însuși, practic este imposibil să atragi, să dezvolti sau să păstrezi alături de tine alți lideri. Nu poți conduce o biserică sau o echipă în timp ce te lupți cu nesiguranța personală.

Oamenii care au siguranță de sine îi încurajează pe alții și se bucură de succesul altora. Ei pot aplauda realizările lor; le place să-i ajute să devină plini de succes. Acești lideri apreciază cu consecvență eforturile celorlalți.

Vei face ceea ce trebuie în conducere în măsura în care cauți cu înflăcărare să descoperi oameni care fac lucrurile eficient și ești gata să le arăți un entuziasm sincer cu privire la realizările lor. Este adevărată zicala că vom fi surprinși de cât de mult se poate realiza, dacă nu contează cine culege laurii.

Liderii siguri de ei nu sunt niciodată posesivi și nu țin de poziția lor. Ei sunt gata să renunțe la ei înșiși în favoarea altora care sunt mai calificați decât ei.

Oamenii nesiguri simt că dacă nu controlează ei totul în jurul lor, nu-și împlinesc slujba. Le este teamă de critică și se îngrijorează de ceea ce gândesc alții. Nu pot crede niciodată că altcineva este suficient de competent să îndeplinească slujba respectivă. Ca rezultat, adesea ei nu sunt în stare să delege nimic.

Privește această listă de verificare cu zece puncte pentru a-ți verifica siguranța de sine ca lider:

Un lider care are siguranță

- Încurajează eforturile altora
- Recunoaște punctele tari în ceilalți
- Trece cu vederea punctele slabe
- Își recunoaște cu ușurință greșelile
- Acordă altora încredere
- Se bucură când alții au succes
- Se entuziasmează pentru alții
- Este gata să riște pentru a îmbunătăți
- Este mulțumit să rămână în anonim
- Construiește cu rapiditate o echipă

Un lider nesigur

- Sabotează eforturile altora
- Atrage atenția asupra eșecurilor celorlalți
- Folosește slăbiciunile celorlalți pentru a-i lovi
- Este defensiv și își justifică greșelile
- Pretinde sau manipulează încrederea
- Devine gelos când alții au succes
- Se intimidează ușor
- Se simte în siguranță păstrându-și poziția
- Le cere altora să-l ia în seamă
- Vrea să facă toate lucrurile el însuși

Ce fel de lider ești? Care îți este scorul? Ești unul dintre cei care descoperă cu ușurință alți oameni care fac lucruri eficiente? Poți să acorzi cu ușurință încredere și să manifesti un entuziasm sincer față de realizările altora? Cât îți este de greu să formezi o echipă?

- din Wayne Cordeiro, *Doing Church as a Team*

*Călcați pe urmele mele, J. Oswald Sanders, editura Logos - 1993

Cuvântul *ambitiție* derivă dintr-un cuvânt latin care înseamnă “a face campanie pentru promovare.” Expresia sugerează o varietate de elemente: a fi bine văzut și aprobat de societate, popularitate, recunoaștere din partea celorlalți, exercitarea puterii ce vine din posesia de bani și autoritate asupra altora. Oamenii ambițioși se bucură de puterea pe care o aduc banii și autoritatea. Isus nu a avut timp pentru asemenea ambiții egocentrice. Adevăratul lider spiritual nu va duce niciodată “campanii de promovare”.

Isus a anunțat ucenicilor ambițioși un nou standard al înălțării: Marcu 10:42-44.

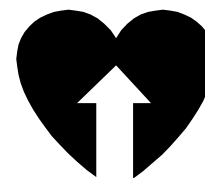
La începutul oricărui studiu despre conducerea spirituală, acest principiu de bază trebuie să fie clar înțeles și ferm însușit: adevărata înălțare, adevărata conducere se află în dăruirea de sine în slujba altora, nu în convingerea altora prin flatare sau determinarea lor să te slujească pe tine. Adevărata slujire nu se face niciodată fără să coste nimic. Adesea este însoțită de botezul dureros al suferinței. Dar adevăratul lider spiritual se focalizează pe slujirea pe care el sau ea o pot oferi lui Dumnezeu și altora, nu pe beneficiile ce decurg din poziții înalte sau a ranguri sfinte. Scopul nostru trebuie să fie acela de a dăruia în viață mai mult decât a lua din ea.”

- J. Oswald Sanders,
*Spiritual Leadership**

Fișă de evaluare a conducerii #4:

De la izolare la conducerea în echipă

“Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul; ...” Eclesiastul 4:9-10a

Un lider care este transformat de Isus Hristos este unul care ... rezistă tendinței de a lucra singur și izolat, din mândrie sau din lipsa voinței de a împărtăși cu alții. Acest lider prețuiește relațiile și este gata să-și folosească punctele tari și să lucreze cu alții care sunt tari acolo unde el este slab.

Un lider orientat spre lucrul în echipă este cel care prețuiește comunitatea...

- Un lider spiritual transformat este conștient de punctele lui tari și slabe și caută să lucreze cu cei a căror puncte tari le completează pe cele slabe ale sale. Lui nu-i este rușine să admită că nu poate face totul bine.
- În același fel, un lider matur dorește să lucreze cu cei a căror daruri spirituale le completează pe ale lui. De exemplu, un evanghelist s-ar putea să aibă nevoie de un administrator; cineva cu un dar puternic de conducere ar putea să aibă nevoie să lucreze cu cineva care are darul îndurării; un învățător s-ar putea să aibă nevoie de cineva cu darul credinței.
- Așa cum dragostea lui Dumnezeu este arătată prin relațiile din Sfânta Treime, dragostea și respectul dintre membrii unei echipe pot fi o mare mărturie a puterii lui Dumnezeu.
- Dacă un lider se supune unor relații autentice, acea comunitate poate fi folosită de Duhul Sfânt pentru a modela caracterul lui - prin încurajare, sfătuire și corectare într-o atmosferă de dragoste.
- O imagine de sine biblică motivează un lider să treacă de la o izolare naturală, firească, în care el își este sie însuși suficient, la o relație de interdependență sănătoasă cu alți frați și surori.

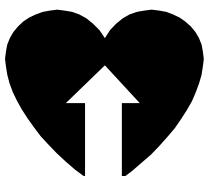
Călătoria creștină este o călătorie pe care trebuie să o faci împreună cu alții. Fiecare din noi trebuie să ne urmăm propriul drum și pentru fiecare din noi acest drum este unic. Dar nici unul din noi nu este menit să facă acest drum singur. Mitul creștinului singuratic croindu-și singur drumul spre paradis pierе în fața a tot ceea ce Biblia spune despre biserică ca și trup al lui Hristos. Noi suntem parte a aceluiasi trup în timp ce îl urmăm pe Hristos în călătoria transformării spirituale. Nu putem face călătoria fără însoțitori și o comunitate de oameni spirituali.

- David Benner, Sacred Companions

Mulți lideri sunt bărbați, (deși, desigur, femeile pot fi lidere excelente). Dar scriu acestea ca și bărbat și mă cunosc și știu tendința mea de a face lucrurile singur. Odată când familia mea a cumpărat o casă nouă, am mutat totul din casa veche în casa nouă – de unul singur. Aș fi putut cere ajutor, dar nu am făcut-o. Ce prostie! În America noi glumim pe seama bărbaților, că mai degrabă se rătăcesc când conduc decât să ceară informații despre direcție. De ce? Pentru că bărbații vor să facă lucrurile singuri. Nu vor să ceară ajutor pentru că asta i-ar face să pară slabi. Ei se luptă în subconștientul lor cu un model ideal de bărbat care nu are nevoie de nimeni pentru a supraviețui – își este complet suficient sie însuși. Dar, întreabă-te, este aceasta o idee biblică?

“Liderii care lucrează cel mai eficient sunt, după părerea mea, cei care nu spun niciodată “eu”. Ei nu gândesc “eu”. Ei gândesc “echipă”. Ei își înțeleg slujba ca fiind aceea de a face echipa să funcționeze. Își acceptă responsabilitățile și nu se abat de la scop, dar “noi” culeg laurii. Există o identificare cu îndatorirea și cu grupul. Aceasta este ceea ce creează încrederea, ceea ce face posibilă împlinirea sarcinii.

- Peter Drucker

Dumnezeu creează comunitatea

Gândește-te la asta:

1. **Dumnezeu este Unul** (Deuteronom 6:4), și, totuși, El este o comunitate a dragostei și comunicării în El Însuși: Tată, Fiu și Duhul Sfânt
2. Când Dumnezeu l-a creat pe om, El a văzut că nu era bine ca omul “să fie singur”, deci a creat-o pe femeie, rezultând **familia**—o mică comunitate.
3. Când Dumnezeu a dorit să răscumpere umanitatea, El a creat o nouă comunitate, națională—**Israel**.
4. Când Fiul lui Dumnezeu a venit pe pământ și și-a început lucrarea, primul lucru pe care l-a făcut a fost să cheme doisprezece oameni pentru a deveni un grup de frați spirituali, **ucenicii Lui**—o comunitate.
5. Când Isus a părăsit pământul și Duhul Sfânt a venit, creștinii nu s-au separat unii de alții—ei au format o nouă comunitate—**biserica**.
6. Când vom ajunge în **cer**, vom intra în comunitatea celor răscumparați și glorificați, așa cum ni se descrie în Apocalipsa 21: “*Ei vor fi poporul Lui, și Dumnezeu Însuși va fi cu ei...*”

Dumnezeu iubește crearea comunităților. Oamenii au fost creați pentru a funcționa împreună, nu singuri. Uneori un lider s-ar putea să gândească, “Voi ridica o comunitate—în care oamenii să se întâlnească, să-și dezvolte prietenii și să crească spiritual. Dar, eu sunt singur!”

Liderul este și el parte a comunității; el nu este deasupra comunității. Are nevoie de încurajare, mângâiere și îngrijire din partea celorlalți, la fel de mult ca și oricare altul.

Te simți singur? Ești înconjurat de oameni, dar ai relații de prietenie adevărată printre oamenii pe care îi conduci? La cine te duci când ai o problemă sau când te simți descurajat?

Exemple Biblice: *Privește la următoarele pasaje biblice și discutați-le în grup*

- **David** (2 Samuel 11:1) Ce este rău în această imagine? În ce mod lucrurile s-ar fi desfășurat diferit dacă David s-ar fi dus la război cu oamenii săi?
- **Ucenicii** (Luca 10:1-21) Când Isus a trimis pe acești 72 de ucenici în misiune, ar fi putut acoperi de două ori mai multe sate dacă ei ar fi mers câte unul, dar El îi trimite câte doi. Cum s-au simțit ei când s-au întors? Dar Domnul Isus? Ce fel de lucruri au învățat ucenicii în această “misiune pe termen scurt”? Ai experimentat vreodată ceva similar într-o călătorie de misiune. Ce îți spune aceasta despre a lucra în echipă mai curând decât de unul singur?
- **Isus** (Marcu 14:32-34) Isus avea ceva de îndeplinit singur, dar s-a dus El în grădină, în acea seară hotărâtoare, singur? A cerut El ajutor?
- **Barnaba** (Fapte 11:22-26) Când Barnaba a văzut că era atât de mult de lucru în Antiohia, ar fi putut încerca să facă totul singur, dar nu a făcut-o. Cui i-a cerut ajutorul? Care a fost rezultatul acestei noi lucrări “în echipă”?
- **Pavel** (2 Timotei 4:9-13, 19-21) Pavel a început ca un om mândru și foarte egoist, dar s-a schimbat. Câți prieteni și coechipieri sunt menționați în aceste pasaje?

“Geniul creștinismului este acela de a face posibilă continua părtășie între oameni care, altfel, nu s-ar putea nici măcar tolera, dar să se bucure unul de celălalt.”

- John White

Conducerea în echipă nu este ușoară.

Pentru că toți suntem păcătoși, toate relațiile noastre necesită trudă, și, de multe ori, lucrurile nu merg bine. Nu am intenționat să spunem că lucrul în echipă și zidirea comunității sunt sarcini ușoare.

- Care sunt câteva din dificultățile lucrului în echipă?
- Care sunt câteva din beneficiile lucrului în echipă?
- Unde te afli acum în viața ta și în slujirea ta? Ești izolat ca regale David, purtând o parte prea mare a sarcinii singur? Sau ești ca Barnaba, înconjurându-te de frați care te pot ajuta și sprijini? Ce poți face în următoarea lună pentru a începe să schimbi modul tău de comportare?

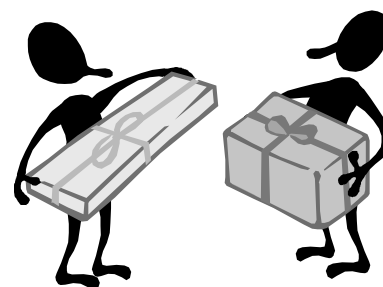
1 Corinteni 12:14-26

Astfel, trupul nu este un singur mădular, ci mai multe. ¹⁵ Dacă piciorul ar zice: „Fiindcă nu Sunt mână, nu sunt din trup” -nu este pentru aceasta din trup? ¹⁶ Și dacă urechea ar zice: „Fiindcă nu sunt ochi, nu sunt din trup” -nu este pentru aceasta din trup? ¹⁷ Dacă tot trupul ar fi ochi, unde ar fi auzul? Dacă totul ar fi auz, unde ar fi mirosul? ¹⁸ Acum, deci, Dumnezeu a pus mădularele în trup, pe fiecare așa cum a voit El. ¹⁹ Dacă toate ar fi un singur mădular, unde ar fi trupul? ²⁰ Fapt este că sunt mai multe mădulare, dar un singur trup.

- Cărei problemă se adresează versetele 14-20?

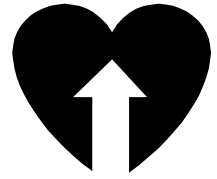
Ochiul nu poate zice mâinii: „N-am trebuință de tine”; nici capul nu poate zice picioarelor: „N-am trebuință de voi.” ²² Ba mai mult, mădularele trupului, care par mai slabe, sunt de neapărată trebuință. ²³ Și părțile trupului, care par vrednice de mai puțină cinste, le îmbrăcăm cu mai multă podoabă. Așa că părțile mai puțin frumoase ale trupului nostru capătă mai multă frumusețe, ²⁴ pe când cele frumoase n-au nevoie să fie împodobite. Dumnezeu a întocmit trupul în așa fel ca să dea mai multă cinste mădularelor lipsite de cinste: ²⁵ ca să nu fie nici o dezbinare în trup: ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele. ²⁶ Și dacă suferă un mădular, toate mădularele sufăr împreună cu el; dacă este prețuit un mădular, toate mădularele se bucură împreună cu el.

- Cărei problemă se adresează versetele 21-26?
- Care din aceste două probleme tinzi să le ai mai des?

Fișă de evaluare a conducerii #5:

De la adăugare accidentală la multiplicare intenționată

“Mai bine doi decât unul, căci iau o plată cu atât mai bună pentru munca lor. Căci, dacă se întâmplă să cadă, se ridică unul pe altul; ...” Eclesiastul 4:9-10a

Un lider care este transformat de Isus Hristos este unul care ... alege să facă din ucenicizare și mentorare o prioritate a vieții lui și să dedice timp și efort pentru a ridica o nouă generație de lideri. Acest lider ajunge să realizeze că alte lucruri îi vor umple în mod inevitabil timpul, dacă el nu se va focaliza, în mod intenționat, asupra acestei sarcini.